

Universitätsbibliothek Wuppertal

Plvtarchi Chaeronensis Moralia, Qvae Vsvrpantvr

Svnt Avtem Omnis elegantis doctrinæ Penvs : Id est, varij libri: morales, historici, physici, mathematici, denique ad politiorem litteraturam pertinentes & humanitatem : omnes de Graeca in Latinam linguam transscripti summo labore, cura, ac fide

Plvtarchi Chaeronensis Ethicorum Sive Moralium

Plutarchus

Impressum Francofor. ad Mœn., M.D.LXXXII

Parallelia

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-351](https://urn.nbn.de/urn:nbn:de:hbz:468-1-351)

talia: & aliunde res melius cognoscuntur. Quod Stoicis Cap. 9. tribuitur, Diocli adscribitur Cap. 13. Sed omnia annotare non vacat. Cap. 17. Stoicorum sententia est manca. Budaeus nescio an librum bonum, an vero secutus sit suum sensum. In Cap. 18. οὐ πέλει τοις γυναικαῖς, nulla sententia. forte οὐ πέλει τοις γυναις. Sed & reliqua sunt manca.

49. 16. Laboriose gestato fetu.] Legi hic τὸ κόμμα, ut habet manuscriptus. Locus in nostro erat male distinctus, & χρι-
στα legebat, nullo plane sensu, errore facilis. paulo autem idem ha-
bet scriptus καθολικάτερον, quod melius est superlativo.

50. 11. Esset densatum.] πυκνωθείσ τοῖς τροφήσ. Scriptus
τοῖς δὲ καὶ τοῖς ζώοις τοῖς τροφοῖς. Mancasunt hac omnia, &
inconcinne videntur in compendium fuisse redacta, & si quis
scire velit sententiam Empedoclis hac super re, multo commo-
dius discet ex Simplicij in secundum Physicorum Aristotelis cō-
mentarijs, ubi de monstris, & causa finali agitur, & Βρεβῆ
ἀνδρόπερας Empedocle referuntur. Supradicta ex Euripide vi-
dentur versus prolati.

Cap. 20. καὶ πόσμον.] Scriptus κόσμος.

52. 16. Inflexi si remittantur.] ἡ πάλιν στονδίος ἀναχα-
λαδὲν. Sic & manuscriptus. Est autem hoc quidem monstrum
lectionis. Videtur dicere ramos arborum inflexos si relaxerintur,
rursum in suam sese redigere redditudinem. Quod Budaeus ordi-
nem capitum 23. & 24. inuertit, quem Scriptus quoque habet,
id nequaquam ratione caret.

52. 34. Vinum vino præstantius.] ξενηκόν. manuscri-
ptus ξενηκόν. ego ξενηκῶν.

53. 12. Totum exagitatur.] εἴδολος κυκλεῖται. Scriptus
εἴδολος. Sed in fine codicis hoc ipsum caput repetitum erat,
ibidem εἴδολος legitur.

IN PARALLEL A.

54. 29. Diodorus Siculus.] legitur Διούρος, Dionysius.
mibi placuit Diodorus, cuius bibliotheca extat pars. Cynegiri

nomen alij aliter scribunt, & nolui curiosus esse. quod Asdrubal rex dicitur, cum dux modo Carthaginensium fuerit, non care remendo sufficarer, nisi historiae autoris perhibetur, qui infra parallelo quarto Annibali etiam diadema tribuit, Graeca scilicet fide. Loqui autem videtur de Metelli victoria illa iustri, de Carthaginensibus in Sicilia parta, de qua Linius lib. 19. Plinius 8. 6. & Dionysius Halicar. lib. 2.

55. 33. Postumium.] το θύνιον. legendum Ποστύμιον, quod est familia Romana nomen, & φέρεται, non φορκοῦνται. Deinde ubi est Μάιος, Guarinus C. Marium posuit. ego quin οὐδὲ scribi debeat, nō possum dubitare. ut sit Fabius Gurges, que vox αὐθική ρεσpondeat. Graecos autem Latina nomina male tradidisse, nemo ignorat, & de hoc libello scio quid sentiam: nō impedio quin alij aliud.

56. 15. Ad Celenas.] κελαυὸν, alij κελαυὰς vocant, quod sciam, omnes.

57. 3. Conatus.] Καλέει Κοβάτη. Guarinus Torquatum habet, an ex libro, an è coniectura? nam Conatum quidem Valeria gentis cognomen, quod sciam, nullibi est. de Metio Sufetio vide à Sigonio annotata in librum Linij primum.

57. 36. Fabula de Icaro.] Guarinus hic particulam de Meleagro habet, & alia quadam tria capitula ante Panthaea historiam, ut appareat alio eum esse codice vsum. Ceterum huic capitulo nullum ab altera parte respondet, videnturq; due narrationes de Saturno & Iano, Erigona & Entoria in unum confuse.

58. 28. In Italicis.] Κλείτη. & Ιταλη. Guarinus legit Κλείτη aut Κλείτω, libro 9. idq; puto rectum esse. Post in Cap. de Bruto, Οι Αἰτίαι τῶν Τοπίων, ex historia apparent, οἱ Αἴτει τοῦ οἵτινες scripsi. Sed illa Κλείτη τεσσάρων, &c. mutilata sunt. Sicut & hoc scripsi dum quod Italica Theotimi octavo parallelo, Theophili tertio supra decimum citantur, eiusdem fortasse auctoris. Sic Menyllus & Meryllus 14. & 26. parallelis. An parallelo 14. pro Lamusio (quod

(quod ubi fuerit, dicat qui scit.) Lanuuium sit legendum, cogitandum propono. Quod autem parallelo 20. μάει pro μάνιοι sit legendum, ex Clementis Alexandrini ἀπόστολῳ constat, qui quidem eundem autorem & librum citat. Sequenti parallelo 62. 9. vocatur Parthenius poeta. nihil disputo. Sed certe pro ὁ ποιητής, lego ἐρωτικός. Nam in Parthenij eroicis, capite decimo, leges hanc historiam.

63. 22. In Massylos.] Μεσόλας. in Massylos : Guarinus. eis μασύλας.

63. 35. Mars ex Althaea.] Αἴγες Αλθία. hac sunt quae supra posuisse Guarinum dixi. Præcedit autem asteriscus, nam illud capitulum est mendosum. Meleagris fabula notior est, quam vi vel indicandū putem. saltem Ovidium videris lib. μελεαγροφ. 8. Mox ēv. cūtō. sic correxi ēv. εἰστρῶ. Narratio est inuoluta ob deprauationes.

64. 7. Menylus.] μένυλος, Suprà id. μένυλος quidam scriptor citatur, an idem?

64. 10. Noctuq; fugit. Ιχνευτὴς ἔφυσμ. Ante hac verba omnino aliquid excidit. Ego non dubito, quin hoc dixerit, Telamonem cùm in Eubœam venisset, cum Peribea (eam enim Aiacis matrem Apollodorus lib. 3. bibliotheca, aliijq; perhibent) claculum rem habuisse. quam pater ab aliquo ciuuum vitiatam putarit, parallelo 29. in Αἴγεω Αἴγεων μογ, quis non omittet vocem priorem?

66. 9. Julius Proculus.] Κλῆν οὐ πεόναλος. Aetium habet Guarinus. Historia nota est de Iulij Proculi hoc indicio, ex agitata etiam Senecælusu. Sed fortassis arnoscritptum fuit, Obuius, occurrens. Nomina Latinorum hoc in opusculo pleraq; sunt monstrosa, vt Cap. 28. 29. 34. &c. neq; volui menda manifesta persequi, vt Cap. 35. σταταριών τὸ ξιφός. Vbi legendum videtur σταταριών sententia per se aperta.

69. 15. Apharei F.] ιδας ο Αφάρειος. notum est esse legendum Αφάρειος. Sed præstat te ex poetis & Grammaticis

Gracis fabulam Idæ repetere & Marpisse, est enim non ignobilis.

IN COMPENDIVM DE AB-
surdis Stoicorum opinio-
nibus.

71. 9. Opinionum vacuus.] καὶ ἀδέξιος. Manuscriptus
ἀδόξιταλος: vacuiſimus (vt ita dicam) opinionum. non enim
hic inglorium, sed opinione carentem & falli nescium ἀδέξιος
significat, quales suos sapientes finxisse Stoicam nationem no-
tum est εὐξαιρεῖν β. π. σ. Υψηλέστε. Videtur senarius, & puto
me alicubi legisse.

71. 38. Tremorq;] βαμβακύων. Apud Eustath. in Iliad. x.
375. citatur hac vox ex Rethorico lexico, & scribitur βαμβα-
κύων. apud Hesychium βαμβαλύων. Prior senarius est etiam
infrā in lib. de communib. noticijs.

IN LIBELLVM DE
monarchia.

72. 6. Non per somnium.] οὐδὲν ὄναρ. non dubito, quia
pro ἂντι fit reponendum εἰναι. alludit etiam ad Homericum illud O-
dys. τ. 546.

Οὐκ ὄναρ, ἀλλὰ ὑπερέθλον. —

quod non sensit interpres. pro διωργών legendum διεισθεῖν, aut
forte aliquid aliud. nego enim omnia satis coherent.

72. 16. Quæ reip. forma.] Quod est in Graco, int̄ḡ, non
quadrat. sequentia decent legendum esse ἔντος, aut aliquid tale.

Ibid. 39. Deniq; politia.] περὶ πάντων. pro περὶ est legen-
dum πάροι, μετὰ, aut υπὲρ.

73. 25. Triquetris.] καὶ τρίγωνα. Scriptum erat βαρεῖτων
καὶ τριγωνa in nostro: in Aldino erat βαρεῖτων. Sed compendij
notam nostram (vt s̄epe) seu lū acceperat. Est autem Gracum
in βαρεῖτων. vide Grammaticos. τρίγωνa etiam Aldus habet,
quod instrumentum musicum nullum est: & decepit inter-
pretem.